Bundes-Gesetzblatt

des

Norddeutschen Bundes.

Zbiór praw

dla

Związku północno-niemieckiego.

№ 19.

(Nr. 116.) Gesetz, betreffend die Bewilligung von lebenslänglichen Pensionen und Unterstützungen an Offiziere und obere Militairbeamte der vormaligen Schleswig-Holsteinischen Armee, sowie an deren Wittwen und Waisen. Vom 14. Juni 1868.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen &c.

verordnen im Namen des Norddeutschen Bundes, nach erfolgter Zustimmung des Bundesrathes und des Reichstages, was folgt:

§. 1.

Den Offizieren und oberen Militairbeamten (Klassifikation vom 17. Juli 1862.) der vormaligen im Jahre 1851. aufgelösten Schleswig-Holsteinischen Armee, welche bei ihrem Eintritt in diese Armee einem Staate des Norddeutschen Bundes angehört haben oder gegenwärtig einem solchen angehören, werden vom 1. Juli 1867. ab lebenslängliche Pensionen nach Vorschrift des für die Preußische Armee geltenden Reglements vom 13.

(No. 116.) Prawo tyczące się przyzwolenia dożywotnich pensyi i wsparć dla oficerów i wyższych urzędników wojskowych byłéj armii szleswicko-holstyńskiéj, jako też dla wdów i sierót po nich. Z dnia 14. Czerwca 1868.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

rozporządzamy w imieniu Związku północno-niemieckiego, po przyzwoleniu rady związkowéj i parlamentu, co następuje:

§. 1.

Oficerom i wyższym urzędnikom wojskowym (Klasyfikacya z 17. Lipca 1862.) byłéj — w roku 1851. zwiniętéj armii szleswicko-holstyńskiéj, którzy przy swém do armii téjż wstąpieniu należeli do którego z państw Związku północno-niemieckiego lub obecnie do takowego należą, przyzwalają się, od 1. Lipca 1867. począwszy, z kasy związkowéj dożywotne pensye według przepisów obowięzującego dla

Juni 1825. und den späteren Ergänzungen desselben aus der Bundeskasse bewilligt.

§. 2.

Keinen Anspruch auf die durch dieses Gesetz bewilligten Pensionen haben:

1) die mit Zeitbeschränkung in der genannten Armee angestellt gewesenen Offiziere, sowie die zur Erfüllung ihrer Dienstpflicht eingetretenen, während des Krieges zu Offizieren beförderten und nach Beendigung desselben nicht als Invalide in die bürgerlichen Verhältnisse zurückgekehrten Personen;

2) solche Offiziere, deren Ausscheiden weder durch Invalidität, noch durch die Auflösung der Schleswig'-Holsteinischen Armee bedingt gewesen ist;

3) Offiziere und Beamte, welche nach Auflösung der Schleswig-Holsteinischen Armee anderweit Anstellung im Militairdienste gefunden haben und sich noch gegenwärtig in demselben befinden, oder mit Pension entlassen sind.

Ist jedoch in dem letzteren Falle die Pension niedriger, als die nach diesem Gesetz zu gewährende, so kommt Alinea 2. des §. 10. zur Anwendung.

§. 3.

Diejenigen Offiziere und Beamten (§. 1.), welche als solche bereits Pensionen oder dauernde Unterstützungen beziehen, verbleiben im Genusse derselben, sofern sie nicht auf ihre Pensionirung nach dem Reglement vom 13. Juni 1825. antragen.

§. 4.

Diejenigen Offiziere und Beamten (§. 1.), welche in den Feldzügen der Jahre 1848., 1849.

armii pruskiéj Regulaminu z 13. Czerwca 1825. i późniejszych uzupełnień jego.

§. 2.

Pretensyi do przyzwolonych obecném prawem pensyi nie mają:

1) oficerowie, którzy z ograniczeniem czasu byli w rzeczonéj armii ustanowieni, tudzież osoby, które celem dopełnienia swéj powinności wojskowéj wstąpiły, podczas wojny na oficerów zostały posunięte a po ukończeniu onéjże powróciły do stosunków obywatelskich nie zostawszy inwalidami:

2) tacy oficerowie, których wystąpienie nie było skutkiem ani zostania inwalidami, ani zwinięcia armii szleswicko-holstyńskiéj;

3) oficerowie i urzędnicy, którzy po zwinięciu armii szleswicko-holstyńskiéj znaleźli inne umieszczenie w służbie wojskowéj i jeszcze obecnie w niéj zostają, lub którzy z pensyą zostali puszczeni.

Jeżeli zaś w ostatnim przypadku pensya jest niższą od przyznanéj obecném prawem, znajduje zastósowanie alinea 2. §. 10.

§. 3.

Ci oficerowie i urzędnicy (§. 1.), którzy jako tacy pobierają już pensye lub trwałe wsparcia, zatrzymują takowe, chybaby o emerytowanie swe według Regulaminu z 13. Czerwca 1825. wnieśli.

§. 4.

Ci oficerowie i urzędnicy (§. 1.), którzy w kampaniach z lat 1848., 1849. i 1850. w sku-

und 1850. durch Verwundung, Beschädigung oder durch Kriegsstrapazen zur Fortsetzung des Dienstes unfähig geworden und deshalb als Invalide anerkannt worden sind, erhalten, wenn ihre Pension nach dem Reglement vom 13. Juni 1825. bemessen ist, eine Erhöhung dieser Pension nach Maaßgabe des Gesetzes vom 16. Oktober 1866. (Preußische Gesetz-Samml. S. 1081.).

tek odniesionych ran, uszkodzeń lub znojów wojennych zostali do dalszéj służby niezdatni i dla tego za inwalidów uznani, jeżeli pensya ich odmierzoną jest według Regulaminu z 13. Czerwca 1825., otrzymują zwyższenie téjż pensyi w miarę prawa z 16. Października 1866. (Zbiór praw pruskich Str. 1081).

§. 5.

Erreicht die Pension (§§. 1. und 4.) nicht 240 Thaler, so wird sie auf diesen Betrag erhöht.

Der Verlauf eines vollen Dienstjahres nach Beförderung in eine höhere Charge oder Aufrücken in ein höheres Gehalt (Kabinets-Order vom 31. Dezember 1828.) ist nicht erforderlich, um die normalmäßige Pension der höheren Charge oder des höheren Gehalts zu erhalten.

Der Abzug von 10 Prozent (Pensions-Reglement vom 13. Juni 1825. §. 12.) bei Pensionairen, welche im Auslande wohnen, findet nicht statt.

Die Pensionsbewilligung erfolgt auch dann lebenslänglich, wenn die Dienstzeit weniger als 15 Jahre beträgt.

§. 5.

Jeżeli pensya (§§. 1. i 4.) nie osięga 240 talarów, zwyższa ona się na tęż kwotę.

Upływ zupełnego roku służbowego po posunięciu na wyższy stopień lub wstąpieniu we wyższą płacę (Rozkaz Gabinetowy z 31. Grudnia 1828.) nie potrzebny do osiągnięcia normalnéj pensyi wyższego stopnia lub wyższéj płacy.

Strącanie 10 procent (Regulamin emerytalny z 13. Czerwca 1825. §. 12.) u emerytów, zamieszkałych za granicą, nie ma miejsca.

Przyzwolenie pensyi na całe życie ma miejsce i wtenczas, gdyby czas służby wynosił mniéj aniżeli 15 lat.

§. 6.

Den Wittwen und Waisen der in den Feldzügen von 1848. bis 1850. gebliebenen oder an den erlittenen Verwundungen und Beschädigungen oder in Folge der Kriegsstrapazen verstorbenen Offiziere und Beamten (§. 1.) wird, sofern der Verstorbene bei seinem Eintritt in die Schleswig-Holsteinische Armee oder bei seinem Ableben einem Staate des Norddeutschen Bundes angehörte, eine Beihülfe nach Maaßgabe des Gesetzes vom 16. Oktober 1866. und des §. 5. des Gesetzes vom 9. Februar 1867. (Preußische Gesetz-Samml. S. 399.) aus Bundesmitteln gewährt.

§. 6.

Wdowy i sieroty po oficerach i urzędnikach (§. 1.), którzy w kampaniach z roku 1848. do 1850. zginęli lub w skutek odniesionych ran i uszkodzeń albo znojów wojennych zmarli, jeżeli zmarły przy swém do armii szleswicko-holstyńskiéj wstąpieniu albo przy zejściu swém należał do którego z państw Związku północno-niemieckiego, otrzymują ze środków związkowych zasiłek w miarę prawa z 16. Października 1866. i §. 5. prawa z 9. Lutego 1867. (Zbiór praw pruskich Str. 399).

Den Wittwen und Waisen der übrigen Offiziere und Beamten (§. 1.), welche nach der Verordnung vom 15. Februar 1850. (Gesetzblatt für die Herzogthümer Schleswig-Holstein 1850., 3. St. Nr. 6. — vgl. Art. 4. Nr. 2. und Art. 16. Nr. 2—4.) pensionsberechtigt sein würden, wird aus Bundesmitteln eine nach Maaßgabe der gedachten Verordnung vom 15. Februar 1850. zu bestimmende Beihülfe gewährt.

Wdowom i sierotom po drugich oficerach i urzędnikach (§. 1.), którzyby według rozporządzenia z 15. Lutego 1850. (Zbiór praw dla Księstw Szleswig-Holstyn 1850., 3. posz. No. 6. — por. Art. 4. No. 2. i Art. 16. No. 2—4.) byli do pensyi uprawnieni, przyzwala się ze środków związkowych zasiłek, w miarę wspomnionego rozporządzenia z 15. Lutego 1850. wyznaczyć się mający.

§. 7.

Den im Staats- oder Kommunaldienste angestellten Offizieren und Beamten wird die Pension (§. 1.) um denjenigen Betrag gekürzt, um welchen ihr reines Einkommen aus dieser Anstellung die Summe von 250 Thalern jährlich übersteigt.

Werden sie vorübergehend gegen Tagegelder oder eine anderweite Entschädigung beschäftigt, so wird ihnen die Pension für die ersten sechs Monate dieser Beschäftigung unverkürzt, dagegen vom siebenten Monate ab nur zu dem nach der vorstehenden Bestimmung zulässigen Betrage gewährt.

§. 7.

Ustanowionym w służbie rządowéj lub komunalnéj oficerom i urzędnikom pensya (§. 1.) skraca się o tę kwotę, o którą ichż czysty z urzędu tegoż dochód przechodzi rocznie sumę 250 talarów.

Jeżeli bywają tymczasowo za dyetami lub inną remuneracyą zatrudniani, otrzymują oni za pierwsze sześć miesięcy zatrudnienia tegoż pensyą bez ukrócenia, od siódmego natomiast miesiąca li w ilości, jaka według powyższego przepisu jest dozwoloną.

§. 8.

Die Feldzüge der Jahre 1848., 1849. und 1850. werden, ein jeder für sich, den dabei Betheiligten bei Berechnung ihrer Dienstzeit als Kriegsjahre in Anrechnung gebracht.

§. 8.

Kampanie z lat 1848., 1849. i 1850., każda za siebie, rachują się miałym w nich udział emerytom, przy obliczaniu ichż czasu służby, jako lata wojenne.

§. 9.

Diejenigen Unterstützungen, welche Offiziere und Militairbeamte, die nach §. 1. dieses Gesetzes pensionsberechtigt sind, aus Kassen einzelner Bundesstaaten erhalten, kommen mit Gewährung einer Pension auf Grund des gegenwärtigen Gesetzes in Wegfall; die seit dem 1. Juli 1867. gezahlten Unterstützungsbeträge werden auf die Pensionen in Anrechnung gebracht, welche auf Grund des gegenwärtigen Gesetzes bewilligt werden.

§. 9.

Te wsparcia, które oficerowie i urzędnicy wojskowi, według §. 1. obecnego prawa do pensyi uprawnieni, z kas pojedynczych państw związkowych pobierają, ustają z przyznaniem pensyi na mocy obecnego prawa; płacone od 1. Lipca 1867. wsparcia policzają się na pensye, na mocy obecnego prawa przyznane.

§. 10.

Die auf Grund dieses Gesetzes zuständigen Pensionen können den Betheiligten nicht angewiesen werden, wenn dieselben bereits eine gleich hohe oder höhere Pension aus Staats- oder Kommunalfonds beziehen.

Ist die letztere niedriger, als die nach diesem Gesetze zu gewährende Pension, so wird zur Erfüllung des Mehrbetrages der erforderliche Zuschuß gewährt.

§. 10.

Pensye przynależące się na mocy obecnego prawa nie mogą uczestniczącym być asygnowane, skoroby ciż już równie wysoką lub wyższą pensyą z funduszów rządowych lub komunalnych pobierali.

Jeżeli ostatnia jest niższą od pensyi, według obecnego prawa przyznać się mającéj, uzupełnia się taż ostatnia przez potrzebną dopłatę.

§. 11.

Die vorstehenden Bestimmungen finden innerhalb der entsprechenden Chargen auch auf die vormalige Schleswig-Holsteinische Marine Anwendung.

Die auf Grund dieses Gesetzes jährlich zu zahlenden Beträge sind in den Bundeshaushalts-Etat des betreffenden Jahres als außerordentliche Ausgabe aufzunehmen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Bundes-Insiegel.

Gegeben Berlin, den 14. Juni 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Gr. v. Bismarck-Schönhausen.

§. 11.

Powyższe postanowienia stosują się wśród odpowiednich stopni i do byłéj szleswicko-holstyńskiéj marynarki.

Mające się na mocy obecnego prawa uiszczać rocznie składki przyjmować się winny na etat Związku za odnośny rok jako rozchód nadzwyczajny.

Na dowód Nasz własnoręczny podpis i pieczęć związkowa.

Dan w Berlinie, dnia 14. Czerwca 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Hr. Bismarck-Schoenhausen.

(Nr. 117.) Gesetz, betreffend die Verwaltung der nach Maaßgabe des Gesetzes vom 9. November 1867. aufzunehmenden Bundesanleihe. Vom 19. Juni 1868.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen &c.

verordnen im Namen des Norddeutschen Bundes, nach erfolgter Zustimmung des Bundesrathes und des Reichstages, was folgt:

§. 1.

Die Verwaltung der nach Maaßgabe des Gesetzes, betreffend den außerordentlichen Geldbedarf des Norddeutschen Bundes zum Zwecke der Erweiterung der Bundes-Kriegsmarine und der Herstellung der Küstenvertheidigung, vom 9. November 1867. (Bundes-Gesetzblatt vom Jahre 1867. S. 230. ff.) aufzunehmenden Anleihe von 10 Millionen Thaler wird bis zum Erlaß eines definitiven Gesetzes über die Bundesschulden-Verwaltung der Preußischen Hauptverwaltung der Staatsschulden übertragen und von derselben nach Maaßgabe des Preußischen Gesetzes vom 24. Februar 1850. (Gesetz-Sammlung S. 75.) geführt. Die im §. 6. des vorgenannten Gesetzes ausgesprochene unbedingte Verantwortlichkeit der Hauptverwaltung der Staatsschulden erstreckt sich auch darauf, daß eine Konvertirung der über die oben gedachte Anleihe ausgestellten Schuldverschreibungen nicht anders, als auf Grund eines, dieselbe anordnenden oder zulassenden Gesetzes, und nachdem die etwa erforderlichen Mittel bewilligt sind, vorgenommen wird.

§. 2.

Die obere Leitung steht dem Bundeskanzler zu, soweit dieses mit der, der Hauptverwaltung der

(No. 117.) Prawo, dotyczące administracyi mającéj się w miarę prawa z 9. Listopada 1867. zaciągnąć pożyczki związkowéj. Z dnia 19. Czerwca 1868.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

rozporządzamy w imieniu Związku północnoniemieckiego, po przyzwoleniu rady związkowéj i parlamentu, co następuje:

§. 1.

Administracya mającéj się w miarę prawa, dotyczącego nadzwyczajnéj potrzeby pieniężnéj Związku północno-niemieckiego w celu rozszerzenia marynarki wojennéj Związku i urządzenia obrony pobrzeżnéj, z 9. Listopada 1867. (Zbiór praw związkowych z roku 1867. Str. 230. sq.) zaciągnąć pożyczki 10 milionów talarów, porucza się, aż do wydania stanowczego co do administracyi długów związkowych prawa, pruskiéj administracyi głównéj długów skarbowych, która ją w miarę ustawy pruskiéj z 24. Lutego 1850. (Zbiór praw Str. 75) prowadzi. Orzeczona w §. 6. wyż wspomnionéj ustawy bezwarunkowa odpowiedzialność administracyi głównéj długów skarbowych rozciąga się i na to, iż zamiana (Konvertirung) wystawionych na wyż wzmiankowaną pożyczkę obligów nie może przedsięwziętą być inaczéj, jak na mocy zarządzającego lub dozwalającego ją prawa, oraz po przyzwoleniu wymaganych na przypadek środków.

§. 2.

Naczelne kierownictwo służy Kanclerzowi związkowemu, jak dalece to z przyznaną ad-

Staatsschulden beigelegten Unabhängigkeit vereinbar ist.

ministracyi głównéj długów skarbowych niepodległością jest zgodném.

§. 3.

Der Direktor und die Mitglieder der Hauptverwaltung der Staatsschulden haben zu Protokoll zu erklären, daß sie den von ihnen nach §. 9. des Gesetzes vom 24. Februar 1850. geleisteten Eid auch für die, durch das gegenwärtige Gesetz ihnen übertragene Verwaltung als maaßgebend anerkennen.

Das Protokoll ist dem Bundesrathe und dem Reichstage vorzulegen.

§. 3.

Dyrektor i członkowie administracyi głównéj długów skarbowych winni oświadczyć do protokółu, iż przysięgę wykonaną przez siebie według §. 9. prawa z 24. Lutego 1850. uznają za miarodawczą i co do powierzonéj sobie obecném prawem administracyi.

Protokół winien radzie związkowéj i parlamentowi być przedłożony.

§. 4.

Die Geschäfte der Staatsschulden-Kommission (§. 1. des Gesetzes vom 24. Februar 1850.) werden von einer Bundesschulden-Kommission wahrgenommen. Die Bundesschulden-Kommission besteht aus drei Mitgliedern des Bundesrathes, und zwar aus dem jedesmaligen Vorsitzenden des Ausschusses für das Rechnungswesen und zwei Mitgliedern dieses Ausschusses, ferner aus drei Mitgliedern des Reichstages und aus dem Präsidenten der Rechnungsbehörde des Norddeutschen Bundes, bis zu deren Errichtung aber aus dem Chefpräsidenten der Preußischen Oberrechnungskammer, welcher besonders für diese ihm interimistisch übertragenen Verpflichtungen zu vereidigen ist.

§. 4.

Czynności komisyi długów skarbowych (§. 1. prawa z 24. Lutego 1850.) załatwiają się przez komisyą długów związkowych. Komisya długów związkowych składa się z trzech członków rady związkowéj, i to z każdoczesnego przewodniczącego wydziału dla spraw rachunkowych i dwóch członków wydziału tegoż, daléj z trzech członków parlamentu i z prezesa władzy obrachunkowéj Związku północnoniemieckiego — aż do jéj utworzenia zaś z pierwszego prezesa pruskiéj naczelnéj izby obrachunkowéj, który na poruczone mu interimistycznie zobowiązania winien osobną wykonać przysięgę.

§. 5.

Der Bundesrath wählt aus den Mitgliedern des Ausschusses für Rechnungswesen die der Bundesschulden-Kommission hinzutretenden Mitglieder von Session zu Session. — Die aus dem Reichstage zu ernennenden Mitglieder der Kommission werden mit absoluter Stimmenmehrheit auf drei Jahre gewählt.

§. 5.

Rada związkowa wybiera z członków wydziału dla spraw rachunkowych od sesyi do sesyi członków przystępujących do komisyi długów związkowych. — Mający się z parlamentu mianować członkowie komisyi wybierają się bezwarunkową większością głosów na trzy lata.

Wenn vor Ablauf der genannten Fristen ein Mitglied der Kommission aufhört, dem Bundesrathe oder dem Reichstage anzugehören, so scheidet dasselbe aus der Kommission aus. — Die in diesem Falle oder nach Ablauf der Amtsdauer Ausscheidenden bleiben jedoch bis zum Eintritt ihrer Nachfolger in Funktion.

§. 6.

Den Vorsitz in der Kommission führt der Vorsitzende des Ausschusses des Bundesrathes für Rechnungswesen oder bei dessen Behinderung ein anderes, dem Bundesrathe angehöriges Mitglied der Kommission.

Die Beschlüsse der Kommission werden nach Stimmenmehrheit gefaßt.

Zu einem Beschlusse ist die Anwesenheit von wenigstens fünf Mitgliedern erforderlich.

§. 7.

Die Bundesschulden-Kommission hat dem Bundesrathe und dem Reichstage gegenüber dieselben Verpflichtungen, welche der Preußischen Staatsschulden-Kommission den beiden Häusern des Preußischen Landtages gegenüber obliegen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Bundes-Insiegel.

Gegeben Berlin, den 19. Juni 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Gr. v. Bismarck-Schönhausen.

Jeżeli przed upływem rzeczonych terminów członek komisyi przestaje należeć do rady związkowéj lub parlamentu, występuje z komisyi. — Występujący w przypadku takim albo po upływie czasu urzędowania członkowie pozostają atoli we funkcyi aż do wstąpienia ichż następców.

§. 6.

Przewodnictwo w komisyi prowadzi przewodniczący wydziału rady związkowéj dla spraw rachunkowych, lub gdyby tego zaszła przeszkoda, inny, do rady związkowéj należący członek komisyi.

Uchwały komisyi stanowione bywają większością głosów.

Do uchwały potrzeba obecności przynajmniéj pięciu członków.

§. 7.

Komisya długów związkowych ma w obec rady związkowéj i parlamentu te same powinności, jakie pruskiéj komisyi długów skarbowych względem obu izb pruskiego sejmu ciążą.

Na dowód Nasz własnoręczny podpis i pieczęć związkowa.

Dan w Berlinie, dnia 19. Czerwca 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Hr. Bismarck-Schoenhausen.

(Nr. 118.) Allerhöchster Erlaß vom 10. Juni 1868., betreffend die Aufhebung der Ober-Postdirektion in Stralsund und die Vereinigung des Geschäftskreises derselben mit demjenigen der Ober-Postdirektion in Stettin.

Auf Ihren Bericht vom 5. Juni cr. will Ich genehmigen, daß vom 1. Juli cr. ab die Ober-Postdirektion in Stralsund aufgehoben und der Geschäftskreis derselben mit demjenigen der Ober-Postdirektion in Stettin vereinigt werde.

Berlin, den 10. Juni 1868.

Wilhelm.

Gr. v. Bismarck-Schönhausen.

An
den Kanzler des Norddeutschen Bundes.

(No. 118.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 10. Czerwca 1868., dotyczące zwinięcia wyższéj dyrekcyi pocztowéj w Stralsundzie i połączenia jéj zakresu służbowego z zakresem służbowym wyższéj dyrekcyi pocztowéj w Szczecinie.

Na raport Pański z 5. Czerwca r. b. pozwalam, aby od 1. Lipca r. b. wyższą dyrekcyą pocztową w Stralsundzie zwinięto a zakres służbowy jéj z zakresem służbowym wyższéj dyrekcyi pocztowéj w Szczecinie połączono.

Berlin, dnia 10. Czerwca 1868.

Wilhelm.

Hr. Bismarck-Schoenhausen.

Do
Kanclerza Związku północno-niemieckiego.

(Nr. 119.) Seine Majestät der König von Preußen haben im Namen des Norddeutschen Bundes zu Konsuln des Norddeutschen Bundes zu ernennen geruht, und zwar:

zu Generalkonsuln:

den Preußischen Generalkonsul für Kur- und Liefland Christian Heinrich v. Wöhrmann in Riga,

" Preußischen Generalkonsul Ernst Mahs in Odessa;

zu Konsuln:

den Preußischen und Hamburgischen Konsul Johannes Gernet in Archangel,

" Preußischen Konsul Franz Johan Franzén in Uleåborg,

" Lübeckischen Konsul Carl Grundfeldt in Ny Karleby,

" Lübeckischen Konsul Carl Gustaf Wolff in Wasa,

" Lübeckischen Konsul Carl Emil Carlström in Christinestadt,

" Lübeckischen Konsul Georg Wentzel in Björneborg,

" Lübeckischen Konsul Christian Friedrich Voß in Åbo,

" Lübeckischen Konsul Carl Julius Harff in Helsingfors,

(No. 119.) Jego Królewska Mość Król pruski raczył w imieniu Związku północno-niemieckiego mianować konsulami Związku północno-niemieckiego, i to:

konsulami generalnymi:

pruskiego konsula generalnego na Kurlandyą i Liflandyą Krystyana Henryka v. Woehrmann w Rydze,

pruskiego konsula generalnego Ernesta Mahs w Odesie;

konsulami:

pruskiego i hamburskiego konsula Jana Gernet w Archangel,

pruskiego konsula Franciszka Jana Franzén w Uleåborg,

lubeckiego konsula Karóla Grundfeldt w Ny Karleby,

lubeckiego konsula Karóla Gustawa Wolff we Wasa,

lubeckiego konsula Karóla Emila Carlstroem w Christinestadt,

lubeckiego konsula Jerzego Wentzel w Bjoerneborg,

lubeckiego konsula Krystyana Fryderyka Voss w Åbo,

lubeckiego konsula Karóla Juliusza Harff w Helsingfors,

den Preußischen Konsul Frithiof Hultmann in Ekenäs,	pruskiego konsula Frithiof Hultmann w Ekenaes,
„ Lübeckischen Konsul Carl Eugène Åberg in Borgo,	lubeckiego konsula Karóla Eugeniego Åberg w Borgo,
„ Preußischen Konsul Johann Friedrich Hackmann in Wiburg,	pruskiego konsula Jana Fryderyka Hackmann we Wiburg,
„ Preußischen Konsul Ed. Sutthoff in Narva,	pruskiego konsula Ed. Sutthoff w Narwie,
„ Preußischen Konsul Andreas Christian Koch in Reval,	pruskiego konsula Andrzeja Krystyana Koch w Reval,
„ Preußischen Konsul Nikolai Michael Bremer in Pernau,	pruskiego konsula Mikołaja Michała Bremer w Pernau,
„ Preußischen Konsul Carl Ernst Mahler in Windau,	pruskiego konsula Karóla Ernesta Mahler we Windau,
„ Preußischen Konsul Carl Friedrich Ulrich Schneider in Libau,	pruskiego konsula Karóla Fryderyka Ulryka Schneider w Libau,
„ Preußischen Konsul Johann Hämmerlé in Berdjansk,	pruskiego konsula Jana Haemmerlé w Berdjansk,
„ Hamburgischen Konsul Jean Emmanuel Scaramanga in Rostoff,	hamburskiego konsula Jaen Emmanuel Scaramanga w Rostoff,
„ Preußischen Konsul Walter Ferdinand Siemens in Tiflis;	pruskiego konsula Walter Ferdinand Siemens w Tiflis;
zu Vizekonsuln:	wicekonsulami:
den Fabrikbesitzer Dr. A. Hoyer in Moskau,	właściciela fabryki Dr. A. Hoyer w Moskwie,
„ Preußischen, Mecklenburgischen, Oldenburgischen und Hanseatischen Vizekonsul Wilhelm Lüders in Kronstadt,	pruskiego, mecklenburskiego, oldenburskiego i hanzeatyckiego wicekonsula Wilhelma Lueders w Kronstadt,

den Preußischen Konsular-Agenten Theodor Hoffmann in Odessa,

" Mecklenburgischen Vizekonsul Jean Salatich in Kertsch,

" Mecklenburgischen Vizekonsul Mathias Kowacewicz in Marioupol

und

" Preußischen und Oldenburgischen Vizekonsul Alexander Hämmerlé in Taganrog.

pruskiego agenta konsularnego Teodora Hoffmann w Odesie,

mecklenburskiego wicekonsula Jean Salatich w Kertsch,

mecklenburskiego wicekonsula Macieja Kowacewicz w Marioupol

i

pruskiego i oldenburskiego wicekonsula Aleksandra Haemmerlé w Taganrogu.

(Nr. 120.) Dem Kaiserlich Russischen Wirklichen Staatsrath Freitag v. Loringhoven ist Namens des Norddeutschen Bundes das Exequatur als Kaiserlich Russischer Generalkonsul in Danzig ertheilt worden.

(No. 120.) Cesarsko rosyjskiemu rzeczywistemu radcy stanu Freitag v. Loringhoven udzielono w imieniu Związku północno-niemieckiego Exequatur na cesarsko-rosyjskiego konsula generalnego w Gdańsku.

Redigirt im Büreau des Bundeskanzlers.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. v. Decker).

W redakcyi bióra kanclerza związkowego.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Deckera).